

[Asger Jensen.]

større købstadkommuner, der fik denne betegnelse, men det er ikke så meget dem, jeg tænker på ved denne lejlighed. Mit spørgsmål går ud på at få klarlagt, om de foranstaltninger, der i de senere år er truffet for at søge arbejdskraften placeret, hvor der er brug for den, har haft den tilsigtede virkning.

Der har også på lokale områder været vist megen interesse for disse problemer, som naturligvis har været meget alvorlige for mindre kommuner, og problemerne skulle jo nødigt melde sig igen. Foranstaltninger som flyttehjælp og hjælp til dobbelt husførelse har fra statens side været sat ind for at få arbejdskraften til at søge hen, hvor der var brug for den. Flyttehjælpen har selvsagt haft den umiddelbare virkning, at arbejdskraften flyttede til det sted, hvor arbejdet blev tilbudt. Derimod bevirker hjælpen til dobbelt husførelse, at familien bliver boende, men det har formodentlig været tanken, at det kun skulle være en overgangshjælp, og derfor er den jo også begrænset til et halvt år, og så har man vel regnet med, at det ville være muligt for familien at finde sig en bolig på stedet.

Der er selvfølgelig ingen, der ønsker arbejdsløshed i fremtiden, men det har på den anden side ikke i vor generation været almindeligt med fuld beskæftigelse, og der udtales jo også nu og da ængstelse for, at arbejdsløsheden kan komme igen. Derfor må det siges at være på sin plads, at der, mens vi har den gode beskæftigelse, drages omsorg for at rette sådanne særlige skavanker. Derfor er det, jeg spørger den højtærede arbejdsminister, om man kan forvente, at de trufne foranstaltninger vil bevirke, at arbejdsløshedsøerne varigt vil forsvinde.

Arbejdsministeren (Bundvad): Spørgsmålet om arbejdsløshedsøerne, det vil sige lokale områder med meget stor ledighed, blev, som det ærede medlem sagde, i årene efter anden verdenskrig gjort til genstand for indgående drøftelser. Jeg skal over for det høje ting henvise til den betænkning, som blev afgivet af arbejdsmarkedskommissionen i 1954. Jeg skal ikke her komme ind på enkeltheder med hensyn til de foranstaltninger, som siden er foretaget, men blot henvise til de ændringer, der blev gen-

nemført i loven om støtte til håndværk og industri, og til den senere vedtagne egnsudviklingslov. Også inden for de forskellige områder under arbejdsministeriet blev der truffet særlige foranstaltninger, idet man såvel ved administration af arbejdsanvisningen som i beskæftigelsesloven har taget særligt hensyn til de særlige ledighedsområder.

Jeg kan i øvrigt nævne, at den almindelige økonomiske udvikling i forbindelse med den førte politik har haft en særlig gunstig virkning på hele beskæftigelsen i retning af en betydelig nedgang i ledigheden. I hele landet er den gennemsnitlige ledighed således gået ned fra ca. 10 pct. i 1957 til ca. 4 pct. i 1961. Denne forbedring er også kommet de ledighedsramte områder til gode. Som eksempel kan jeg nævne, at i byer som Randers, Horsens og Vejle er ledigheden fra 1957 til 1961 gået ned til under $\frac{1}{4}$ af niveauet i 1957. Fuldstændighed mellem landets forskellige egne findes dog ikke endnu. I visse dele af Nordjylland, særlig Ålborg og Hjørring amter, har den høje ledighed holdt sig noget længere. Arbejdsløshedsprocenten i 1961 var således dobbelt så høj i Nordjylland som i den øvrige del af landet. Der kan også findes enkelte andre mindre kommuner med større ledighed, end man kan finde andre steder. Forskellene gør sig særlig gældende for så vidt angår de ufaglærte arbejdere. Den forløbne del af 1962 er dog måske nok den periode, der har bidraget mest til at udjævne ledigheden.

Vil nu denne udjævning, som har fundet sted særlig i 1962, blive varig? Og er hermed arbejdsløshedsøerne for stedse forsvundet? Det er vel det spørgsmål, det ærede medlem ønsker besvaret. Jeg ville ønske, at jeg kunne svare ja til dette spørgsmål, men jeg kan desværre ikke garantere for, at der ikke i fremtiden på ny opstår arbejdsløshedsøer. Jeg kan heller ikke garantere for, at der ikke i forbindelse med en teknisk eller økonomisk omstilling kan opstå specielle ledighedsproblemer i enkelte egne af landet.

Over for en sådan udvikling har regeringen imidlertid forskellige muligheder. Arbejdanvisningen kan effektiviseres. Lad mig her pege på det nylig nedsatte udvalg, som skal undersøge arbejdsanvisningens